

FAMILIEN BÉLIER

Instruktion

Éric Lartigau

Manuskript

Éric Lartigau og Thomas Bidegan efter idé af Victoria Bedos og Stanislas Carré de Malberg

Cast

Louane Emera, Karin Viard, François Damiens og Éric Elmosino

PREMIERE D. 13. maj 2015

SCANBOX
ENTERTAINMENT

Scanbox Entertainment • PR-ansvarlig: Asta Schantz Koch • mail: astask@scanbox.com • tlf.: 2254 7445

Premiere i hele landet

Længde: 100 minutter

Censur: TBA

Stills: [www: scanbox.com](http://www.scanbox.com) (Log in: film kodeord: presse)

KORT SYNOPSIS

Hjemme hos familien Bélier er den 16-årige Paula fuldstændig uundværlig. Hun er nemlig den eneste, der ikke er døv. Hendes forældre og lillebror er dybt afhængige af Paula, der må bistå med alt lige fra at oversætte, når forældrene er hos lægen, til driften af familiens gård. Men da hendes musiklærer pludselig hører hendes fantastiske sangstemme, opfordrer han hende til at deltage i en prestigefyldt sangkonkurrence i Paris. Det kaster Paula og hendes forældre ud i et svært valg. For som 16-årig er Paula snart voksen, og skal hun så forfølge sin egen drøm om at blive sangerinde, eller skal hun blive hjemme hos sin elskede familie, som har meget svært ved at undvære hende?

Foto fra filmen. Copyright: Scanbox

SCANBOX
ENTERTAINMENT

Interview med instruktøren, **Éric Lartigau**

Hvorfor valgte du at lave FAMILIEN BÉLIER?

Producenterne Phillippe Rousselet og Eric Jehelmann sendte mig konceptet. Jeg havde allerede et ønske om at skrive ... om en familie. Det er et tema, der tydeligvis forfølger mig – eller som jeg forfølger. Så selvom jeg egentlig ikke havde tid, sagde jeg ”ja” til *Familien Bélier* med det samme. Historien rørte mig dybt. Familie er uden tvivl et universelt tema, der er blevet behandlet på tusindvis af forskellige måder i film. Det interesserer mig og fanger mig, fordi en familie er det sted, hvor alle basale og dyriske følelser kommer frem til overfladen. Og dét elsker jeg!

Som alle unge ønsker Paula at leve et anderledes liv end sine forældre. Hun er vigtig for familien, men alligevel vælger hun musikken...

Vi ved egentlig ikke, om hun ønsker et andet liv end sine forældre, ligesom vi heller ikke ved, om det er et problem for hende. Hun lever efter en fast livsrytme, inden hun opdager sin sangstemme – og de muligheder, den åbner for. Musiklæreren åbner en dør for Paula, men ville hun måske selv have opdaget den eller sågar valgt den? Det er nærmere hendes forældre, der ønsker, at hun skal følge den vej i livet, de har planlagt for hende. Det er ét af de interessante aspekter i historien: Det er som om, at livet på forhånd har valgt på Paulas vegne. Er hun i stand til at udleve sin ”skæbne”? Formår hun at gribe chancen og indse, hvad hun bliver tilbudt af sanglæreren? Jeg elsker livet, når det ryster, overrasker og forbavser én, og jeg elsker at se Paula kæmpe med det, inden hun langsomt overgiver sig og finder ind til sit sande jeg.

Filmen laver om på normerne. For Familien Bélier er det normalt at være döv...

Noget af det, jeg synes er sjovt ved historien, er, at det er svært at afgøre, hvad der i sidste ende er normalt. Det er uden tvivl andre menneskers syn på tingene, der afgør, hvorvidt noget er normalt eller ej. Og vi har en tendens til at tilslutte os andres opfattelser og idéer, som ofte er forkerte. Mens jeg arbejdede på projektet, indså jeg, at døve mennesker ikke har samme forhold til andre mennesker: De er meget ligefremme, og hvis noget ikke passer dem, siger de det. De går lige til sagen, hvilket nogle gange godt kan virke chokerende. Alle må tage stilling til, hvor de hører til. Flokdyret kommer frem i os alle, og det er en fejl, vi alle må leve med.

Med den rolle Paula har i familien, er hun tæt involveret i sine forældres mere intime forhold...

Paula tvinges til at indse, hvad det virkelige liv indebærer i en meget ung alder. Det er ret interessant for historien, da døves og hørehæmmedes verden er forholdsvis ukendt og isoleret for omverden, fordi de af naturlige årsager har svært ved at kommunikere med udenforstående. Set i det lys er det let at forestille sig skæve og urealistiske situationer. Der er for eksempel en scene hos gynækologen, der er sjov, men også enormt akavet i forhold til almindelig opførsel, da forældrene er tvunget til at tale med lægen om deres sexliv med Paula som tolk. Familien taler lige ud af posen og taler meget direkte om tingene på en måde, der er helt særegen for dem. De er i stand til at tale om sex, uden at det er tabubelagt. Og sådan er det bare.

SCANBOX
ENTERTAINMENT

Hvordan endte I med at vælge Louane til at spille Paula?

Vi ledte efter en teenagepige, der også kunne synge. Desværre kunne den bedste skuespillerinde, som vi først var interesserede i, på ingen måde synge! I starten troede jeg, vi kunne nøjes med at dubbe hendes sang, men så indså jeg, at det ikke kunne lade sig gøre. De følelser, der ligger i stemmen, var nødvendige, og dem skulle vi fange på kamera.

En af mine venner anbefalede mig at se tv-programmet ”The Voice” for at se på to af sangerne. Dér så jeg Louane og fladt pladask for hende! Hun besad en skrøbelighed, som om hun ville forsvinde efter første vers. Louane virker usikker, men samtidig har hun en tilstedeværelse, der er mærkbar. Dét er Louane. Jeg er vild med hendes elegance og hendes klodsethed, som kommer af at være teenager. Samtidig er hun meget moden og har en stærk øjeblikforfølelse, men uden at det bliver kalkuleret, fordi hun ikke ved, hvad hun udstråler. Jeg håber virkelig, at hun har den friskhed med sig i lang tid endnu. Og så har hun en evne til ikke at optræde til ære for kameraet. Jeg kunne optage hende fra alle vinkler; hun tænkte ikke videre over det, men spillede bare. Da hun kom til audition, og jeg så hende på den lille monitorskærm, var jeg øjeblikkeligt klar over, at hun var unik. Hun havde en særlig måde at se på sin medspiller, en meget beslutsom måde. Hun *var* simpelthen Paula. Det er sjovt, hvordan en beslutning kan tages på baggrund af så lidt.

Hvordan lærte skuespillerne tegnsprog?

Det er en fascinerende og spændende opgave for en skuespiller at spille døv. Især fordi Karin Viard og François Damiens er enormt snaksaglige begge to! Det til trods har de ikke én eneste replik i hele filmen. I stedet skulle alt fortælles med gestikulationen og kropssprog. Deres præstationer er fænomenale.

Vi var heldige at have de rigtige mennesker med på projektet: Alexei Coïca og Jennifer Tederri. Alexei er selv døv, men underviser i tegnsprog, mens Jennifer er tolk. De er begge utroligt livlige, og det mærkedes under produktionen. Deres bidrag havde stor betydning for historiens opbygning. Alexei kommer oprindeligt fra Moldova og har faktisk kun boet i Frankrig i fem år. Derfor har han hurtigt skulle lære det franske tegnsprog, for hvert land har deres eget, men det var ham, der lærte både Karin og Louane det. Og det gjorde han med umådelig stor tålmodighed, energi og en smitsom glæde. François lærte tegnsprog af Fabienne Leunis. Alle skuespillerne lærte det i løbet af fire-fem måneder med undervisning dagligt. For mig var det vigtigt, at de kunne alle tegnsprogssekvenserne udenad, så de kunne udføre dem uden at tøve det mindste. Det blev lettere for dem, så snart de blev sat foran kameraet, hvor de så kunne spille og fremføre det som egentlig dialog.

Hvorfor valgte i Michel Sardous sange til Paula?

Michel Sardou er en af de mest populære sangere i den franske kollektive hukommelse, så det gav næsten sig selv. Og så er hans sange indbegrebet af den historie, Paula gennemlever.

SCANBOX
ENTERTAINMENT

Interview med Louane Emera

Hvordan fik du rollen som Paula?

Før arbejdede jeg med sang og musik, og jeg havde aldrig overvejet at spille skuespil. Éric opdagede mig, da jeg var med i ”The Voice”. Så tog han kontakt til min agent, og efterfølgende mødtes vi. Jeg havde øvet et par scener hjemmefra, men jeg var enormt nervøs inden. Det var vildt at tænke på, at det var en film, og jeg var kun 16! Men det er ikke hver dag, man får sådan en mulighed, når man er en almindelig pige. Og Éric og jeg kom rigtig godt ud af det med hinanden fra starten, så jeg faldt hurtigt ind i en god rytme. Kort efter min audition fik jeg hele manuskriptet, som jeg syntes var fantastisk.

Hvad tiltalte dig ved FAMILIEN BÉLIER og ved karakteren Paula?

Familiens historie er noget helt særligt. Det er en tæt familie, der elsker hinanden højt. Og så arbejder de enormt hårdt og har nogle simple livsværdier. Men familiemedlemmerne er også dybt afhængige af hinanden. Og især Paulas rolle i familien er helt særlig, da hun både er deres tolk og forbindelsesled til den almindelig verden. Paula ligner mig på mange måder. Hun er en seriøs pige, der er vigtig for familien, men hun har også sin egen drøm – som de fleste andre teenagere. Og så har hun også en lidt rebelsk side – ligesom mig! Men hendes er lidt mindre tydelig. Da hun vælger musikken over familien, ser de det som et direkte svigt. Dét, at hun som den eneste i familien kan høre, gør hende meget anderledes. Det i sig selv er et slags forræderi. Så familien har svært ved at forstå, at Paula vælger at leve et liv, der er så radikalt anderledes end deres.

Paula er mere moden end mig, fordi hun i sin dagligdag skal forholde sig til reelle voksenproblemer, men hun kæmper også for sine egne drømme, samtidig med at hun er tæt på sin familie. Sådan er jeg også lidt.

Hun er meget viljestærk og fastsat på at gøre sit liv til en succes, men hun er også lidt bange for fremtiden, og hvad den har at byde på. Det er ikke fordi, hun mangler selvværd: Hun er simpelthen ikke klar over, at hun har en god sangstemme. Men vigtigst af alt er hun midt i et dilemma, da hun føler sig forpligtet over for sin familie, mens hun inderst inde brænder for en sangkarriere.

Hvis Paula Bélier var virkelig, ville jeg ønske, at hun var min bedste veninde!

Hvordan det været at arbejde sammen med en instruktør som Éric Lartigau?

Han var meget sød og forstående, samtidig med at han var fokuseret. Vi fik meget frihed, men han vidste stadigvæk, hvad karaktererne skulle. Jeg fik for eksempel lov til at komme med forslag til ændringer af dialog og sådan. Jeg gjorde mit bedste for at følge Érics instruktioner, og jeg forsøgte at bruge dem til at forstå min karakter. Jeg lavede også en del vejtræknings- og sportsøvelser med min coach, Dany. Det var sjovt og hjalp mig meget.

Det må have været svært at spille Paula, der både kan synge og kan tegnsprog...

Hun er den eneste i sin familie, der kan høre, så hun bruger både tegnsprog og almindelig tale. Og så synger Paula også. Det var ret svært at gøre alle tre ting. Jeg skulle lære tegnsprog, tale samtidig og så videre. Men jeg gjorde mit bedste og fik hjælp undervejs af vores tegnsproglærere.

SCANBOX
ENTERTAINMENT

Interview med Karin Viard

Det er noget af en opgave at spille en døv kvinde...

Det var meget svært! Et af det smukkeste komplimenter, jeg nogensinde har fået, fik jeg af Alexei, der lærte os tegnsprog. Han sagde: ”De døve vil elske dig”. Jeg har et kæmpe ansvar over for de døve og hørehæmmede, og det vil jeg opfylde. Det stillede nogle krav til mig, da jeg ikke bare ville opfattes som en, der *spillede* døv og imiterede deres sprog. Det skulle virke oprigtigt.

Hvordan vil du beskrive din rolle?

Først og fremmest er hun en mor, men hun er også døv. Men det er hendes datter ikke, så Paula muliggør en kontakt mellem Gigi og omverdenen. Samtidig er hun mor til en teenager, så hun må, som alle andre mødre, kæmpe med datterens ønske om frihed og selvstændighed. Det er svært for hende, da hun helst bare vil beholde Paula hos sig – både på grund af sit moderlige instinkt og på grund af den støtte, Paula bistår med i hverdagen. Uden sin datter er hun mere skrøbelig.

Finder du det underholdende eller fascinerende, at hun er så ligefrem, især når det kommer til seksuelle emner?

Ja, og det kommer sig af, at familien Bélier generelt er ret frisindende omkring seksualitet. De snakker frit om tingene, hvilket er på grund af den døve kultur, de lever i. Jeg elsker den direkte tilgang døve har. Det kan jeg sagtens selv relatere til, da jeg har det med at være ret direkte! Så jeg følte mig godt tilpas. Du siger tingene, som de er, så længe der ikke er nogen onde bagtanker, og det er dejligt autentisk og spontant. Talen frigøres, og man kan for eksempel sagtens sige: ”Du ser rædsom ud i dag”, uden at det tages ilde op.

Hvordan er det at danne par med François Damiens?

Det var skønt at arbejde med François, men vores forhold blev hele tiden sat på prøve af en tredje partner – tegnsproget. Man spiller ikke sammen på samme måde, når man skal tale tegnsprog. Det blev til en tredje karakter, så vi var lidt nervøse og anspændte, inden vi skulle indspille en scene. Det er på ingen måde let at skulle spille komiske sekvenser, mens man taler tegnsprog. Du er ikke så afslappet som normalt, og man skal være enormt fokuseret. Laver du det mindste om på et tegn, kan meningen blive en helt anden. Så det var udfordrende.

Hvilken betydning har tegnsprog for karaktererne?

Tegnsprog fortæller noget om os som personer, der ellers ikke ville komme op til overfladen. François bliver en smule barsk og klodset, hvilket er rørende. Min egen karakter er modsat meget hektisk, næsten hysterisk og temperamentsfuld, og det, tror jeg, på en eller anden måde repræsenterer deres indbyrdes forhold. Uden stemmer opdager vi andre sider af os selv – gode eller dårlige, det har ingen betydning. François gav pludseligt udtryk af at være lidt tilbageholdende og sky med en undertone af at være utilpas. Tegnsprog muliggør en følsomhed og en oprigtighed, der passer rigtig godt til netop dem som par.

SCANBOX
ENTERTAINMENT

Interview med François Damien

Hvordan vil du beskrive din karakter?

Han er en rigtig familiefar. Han er mere introvært og tilbageholdende end sin kone. Men det vigtigste er den kærlighed, han føler for sin kone og sine børn. Og, overraskende nok, har han ikke noget filter. Han er beskeden og ubeskeden på én og samme tid. Når det bliver for meget for ham, eksploderer han. Det er rørende, når mennesker udtrykker sig stiltfærdigt. Og selvom hans opførsel antyder, at han er reserveret, er han også ambitiøs. Der er intet, der kan stoppe ham. Når han er sammen med almindelige mennesker, opfatter han ikke sig selv som handikappet og anderledes. For han stadig udtrykke sig over for dem. Han udtrykker alt gennem tegn og gestikuleren.

Tror du, der er en mur mellem din karakter og den omkringliggende verden?

Uden tvivl. Umiddelbart tror man måske ikke, at en døv kan blive politiker, fordi han ikke har værktøjer eller karisma til at klare den barske virkelige verden. Men han er utroligt selvsikker, og derfor mener han, at han også har noget at byde på. Så han er sikker på, at Paula vil være en afgørende faktor for ham. Han er meget viljestærk, og som publikum ønsker man virkelig, at det lykkes for ham. Som person er han meget målrettet, og han yder virkelig over evne for at overvinde barrieren.

Forstår han de valg, Paula træffer til sidst?

Til at begynde med vil han intet have med det at gøre. Paula er familiens bro til omverden. Men han er nødt til at konfrontere sandheden og leve med den. Når Paula har sat sig noget for, opgiver hun det ikke sådan lige. Og inderst inde er han godt klar over, at børn ikke er sat i verden for forældrenes skyld, men for deres egen. De må leve deres eget liv. Døvheden er en ekstra forhindring i hans liv, men hans datter giver ham utrolig meget energi og livskraft

Hvordan er det gået med at lære tegnsprog? Var det svært?

Jeg havde en belgisk underviser, Fabienne. Det tog vel tre-fire måneder. Jeg lærte de grundlæggende principper ved tegnsprog og så selvfølgelig mine replikker. Det var også nødvendigt for mig at lære de andres replikker, så jeg kunne kommunikere med dem. Vores tegnsprog skulle være så præcist og korrekt som muligt.

CREDITS

Louane Emera
Karin Viard
François Damiens
Luca Gelberg
Eric Molsnino
Roxane Duran
Ilian Bergala

Paula Bélier
Gigi Bélier
Rodolphe Bélier
Quentin Bélier
Mr. Thomasson
Mathilde
Gabriel

Instruktør
Konsept
Manuskript
Producer
Originalmusik
Fotograf
Redigering

Éric Lartigau
Victoria Bedos & Stanislas Carré de Malberg
Éric Lartigau & Thomas Bidegan
Éric Jehelmann, Philippe Rousselet, Stéphanie Bermann
Evgueni & Sacha Galperine
Romain Winding
Jennifer Auge

SCANBOX
ENTERTAINMENT